

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o **náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 10 C 158/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. februára 2013, sp. zn. 4 Co 600/2012, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. februára 2013 sp. zn. 4 Co 600/2012 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Bratislava V žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Bratislava V, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Bratislava V považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti jeho sudcov a spis po ich vyjadrení sa k argumentácii žalobkyne predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. októbra 2012 sp. zn. 14 NcC 128/2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava V JUDr. Alena Martinusová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Okresný súd Bratislava V uznesením zo 14. novembra 2012, č.k. 10 C 158/2012-17 vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 66 € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo 14. novembra 2012, č.k. 10 C 158/2012-17 napadla žalobkyňa odvolaním argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti (čo žalobkyňa poprela), nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. februára 2013 sp. zn. 4 Co 600/2012 odvolanie žalobkyne odmietol. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1 a 3 O.s.p., § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Z doručenky mal zistené, že žalobkyňa prevzala odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa 28. novembra 2012, pätnásťdňová lehota na podanie odvolania jej začala plynúť 29. novembra 2012 a uplynula 13. decembra 2012. Nakoľko žalobkyňa odvolanie proti uzneseniu podala osobne do podateľne súdu až 14. decembra 2012, jej odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Jeho prípustnosť vyvodzovala z toho, že odvolací súd jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že včas podané odvolanie odmietol. Uviedla,

že odvolanie odovzdala doručovateľskej spoločnosti 13. decembra 2012, teda včas. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania, (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či jej opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré týmto opravným prostriedkom možno napadnúť.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa ako oneskorene podané.

So zreteľom na obsah dovolania, a osobitne na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu vyplývajúcu z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú

spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ak g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým dovolanie inak nie je procesne prípustné. Pre posúdenie existencie procesnej vady v zmysle uvedeného ustanovenia nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k niektorej z týchto väd, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté takouto vadou.

Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle predmetného ustanovenia treba rozumieť taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať (a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia) treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, pretože odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote.

Podľa ustanovenia § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty

nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Zákon č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje činnosť Poštového regulačného úradu ako orgánu štátnej správy, ktorý vykonáva štátnu reguláciu a štátny dohľad nad poskytovaním poštových služieb a poštového platobného styku, spoluprácu s regulačnými orgánmi iných štátov v oblasti poštových služieb, funkciu notifikačného orgánu v oblasti štátnej regulácie voči orgánom Európskej únie a voči príslušným orgánom členských štátov Európskej únie a členským štátom Európskeho združenia voľného obchodu, štatistické zisťovanie pre oblasť poštových služieb a ďalšie činnosti.

Od 1. januára 2012 je poskytovanie poštových služieb podnikateľskou činnosťou (§ 7 ods. 2 zákona č. 324/2011 Z.z.), a to na základe registrácie poštového podniku, resp. na základe osobitného licenčného režimu, ktoré vykonáva Poštový regulačný úrad. Poštový regulačný úrad zároveň vedie Register poštových podnikov, ktorý je verejným zoznamom poštových podnikov a je možné ho nájsť aj na webovej stránke www.posturad.sk. Od 30. apríla 2012 je v tomto registri evidovaná aj spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o.

Vzhľadom na závažnosť právnych následkov spojených s (ne)zachovaním procesných lehôt podľa O.s.p. je potrebné za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p., považovať subjekty registrované, príp. licencované podľa zák. č. 324/2011 Z.z. zverejnené Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov (rovnako Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I, II Komentář, 1. Vydání, Praha : C. H. Beck, 2009, 401s.).

Z obsahu spisu je zřejmé, že v prejednávanej veci žalobkyňa prevzala uznesenie súdu prvého stupňa 28. novembra 2012 (streda). Pätnásťdňová zákonná lehota na podanie odvolania jej začala plynúť 29. novembra 2012 a uplynula 13. decembra 2012 (štvrtok). Ako vyplýva z potvrdenia vydaného spoločnosťou ReMax Courier Service – „Aktuálny stav zásielok“ (č.l. 32 spisu), žalobkyňa 13. decembra 2012, teda pred uplynutím zákonnej lehoty na podanie odvolania, odovzdala na doručenie podanie adresované Okresnému súdu Bratislava V s popisom zásielky „POH – NŠ - odvolanie k SP od 10 C 186/2012 do 10 C 156/2012 (medzi ktorými sa nachádzalo aj odvolanie k sp. zn. 10 C 158/2012)

a vyjadrenia k poučeniu od 41 C 185/2012 do 7 C 162/2012“, obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o.

Žalobkyňa teda dôvodne vytýka, že konanie a z neho pochádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu má vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2014

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová